

تحلیل تصادفات جاده‌ای با تأکید بر خصوصیات محیط و جاده در سیستم اطلاعات مکانی مطالعه موردی: محور کرج-کندوان

علی کلاتری - دانشجوی کارشناسی ارشد سیستم اطلاعات جغرافیایی دانشگاه آزاد اسلامی رامسر
سحر علیان^{*} - استادیار گروه عمران مؤسسه آموزش عالی رحمان رامسر

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۹/۱۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۲/۰۲

چکیده

در این مقاله به تحلیل توزیع مکانی و احتمال وقوع تصادفات جاده‌ای و عوامل مؤثر بر آن‌ها بهویژه دو عامل محیط و جاده در سیستم اطلاعات جغرافیایی پرداخته شده است. منطقه مورد مطالعه محور کرج-کندوان از محورهای کوهستانی ارتباطی تهران-شمال است. با استفاده از روش سلسه‌مراتبی درخت تصمیم‌گیری این پژوهش در چند مرحله انجام گرفت. در مرحله اول منابع موجود مطالعه و نقاط تصادف جمع‌آوری شد. در مرحله دوم اصلاح نقاط صورت پذیرفت و نقاط نسبت به مبدأ جمع‌آوری اطلاعات توجیه و به صورت کیلومتر اجرا شد. در مرحله سوم اطلاعات مربوط به شیب جاده، درجه انحدار، نقاط تقاطع، درصد تراکم، اقلیم، و کاربری اطراف منطقه مورد مطالعه جمع‌آوری و سپس لایه‌های اطلاعاتی ایجاد، آماده‌سازی، و استاندارد شد. در مرحله بعد، لایه‌های استاندارد شده توسط مدل درخت تصمیم و درخت تصمیم وزن دار پردازش و ترسیم شد. سپس، با تلفیق لایه‌ها نقشه احتمال وقوع تصادف در محدوده مطالعاتی تهییه شد. نتایج مطالعات نشان داد که مهم‌ترین عامل مؤثر در وقوع تصادف با توجه به تحلیل انجام شده متغیر انتخاست و متغیرهای تقاطع، اقلیم، تراکم، و شیب در اولویت‌های بعدی قرار دارند.

کلیدواژه‌ها: تصادفات جاده‌ای، درخت تصمیم، سیستم اطلاعات جغرافیایی، کندوان.

مقدمه

امروزه تصادفات ترافیکی یکی از مهم‌ترین عوامل مهمنگی و میر انسان‌ها در جهان به‌شمار می‌رond. بنابر پیش‌بینی سازمان بهداشت جهانی، تصادفات رانندگی در سال ۲۰۳۰ همچنان جزو پنج عامل مؤثر بر مرگ و میر خواهد بود (سازمان بهداشت جهانی^۱، ۲۰۱۱؛ گزارش سازمان بهداشت جهانی، ۱۳۸۵). در کشور ما نیز هم‌زمان با گسترش زندگی ماشینی و افزایش روزافزون ترافیک در جاده‌ها این موضوع به معرض بزرگی تبدیل شده و ایران به لحاظ تصادف‌ها و سوانح جاده‌ای و ترافیکی یکی از کشورهای دارای بیشترین موارد تصادف و مرگ و میر ناشی از آن معروفی شده است (نیکزاد، ۱۳۸۶). اگر حمل و نقل جاده‌ای را یک سیستم درنظر بگیریم، مهم‌ترین اجزای آن عبارت‌اند از: انسان، وسیله نقلیه، و جاده (وانگ و همکاران^۲، ۲۰۱۳؛ قبادی و حسن‌زاده، ۱۳۹۶). در سال‌های اخیر با پیشرفت علوم مهندسی تحول چشمگیری در فناوری ساخت و ساز دو جزء وسایل نقلیه و جاده‌ها شده است و سهم انسان و خطاهای انسانی به‌عنوان مهم‌ترین جزء این سیستم بسیار بیشتر از سهم دو جزء دیگر است. به‌طوری که در برخی مطالعات تجربی سهم عامل انسانی در وقوع تصادفات را بین ۵۰ تا ۹۵ درصد تعیین کرده‌اند (اف والبرگ^۳، ۲۰۱۲). هرچند تجمیع خطاهای انسانی و ضعف‌ها و معایب خودروها و جاده‌ها در شرایطی که حجم ترافیک افزایش یابد عاملی برای تشید و افزایش تعداد تصادفات تلقی می‌شود، بررسی دو فاکتور محیط و جاده در مکان‌ها و زمان‌های مختلف و تأثیر آن در پراکنش و میزان وقوع تصادفات حادثه‌خیز به‌ویژه در جاده‌های بین شهری می‌تواند نقش مؤثری در مدل‌سازی تصادفات داشته باشد (علیان و همکاران^۴، ۲۰۱۶؛ لی^۵ و همکاران، ۲۰۲۰).

بر اساس آمار و اطلاعات تصادفات، در برخی ایام سال از جمله تعطیلات عید نوروز، تعطیلات تابستان، و سایر ایامی که جهت مسافرت مناسب باشد هم‌زمان با افزایش حجم ترافیک، به‌ویژه در جاده‌های منتهی به شمال کشور، تصادفات نیز افزایش می‌یابد. شناسایی و بررسی مکانی نقاط حادثه‌خیز برون‌شهری و عوامل مؤثر در وقوع آن‌ها جهت تخصیص منابع مناسب و ارائه راهکارهای عملی در راستای بهبود سطح ایمنی شبکه‌های حمل و نقل بین شهری ضروری به‌نظر می‌رسد. در این راستا سیستم اطلاعات مکانی (GIS) یک تکنولوژی مفید جهت ذخیره‌سازی، پردازش، و مدیریت اطلاعات مکانی است (مالچفسکی^۶، ۱۹۹۹). GIS با بهره‌گیری از تکنیک‌های نوین داده‌کاوی و هوش محاسباتی امکان تجزیه و تحلیل مکانی و بررسی عوامل مؤثر بر تصادفات جاده‌ای به‌ویژه دو عامل محیط و جاده و همچنین مدیریت و برنامه‌ریزی برای کاهش تصادفات و ارتقای ایمنی راهها را فراهم می‌سازد (رحمانی، ۱۳۹۵؛ زنگ‌آبادی و همکاران، ۱۳۹۱؛ میلر^۷ و هان، ۲۰۰۹).

مبانی نظری

ایمنی جاده به مسائل ایمنی پیش از تصادف که کاهش‌دهنده خسارات و تلفات تصادف است گفته می‌شود. به عبارتی طراحی راه باید به گونه‌ای باشد که امکان تردید ایمن را فراهم کند و مهندسی آن به گونه‌ای باشد که از بروز سانحه تا حد امکان جلوگیری کند. ایمنی یکی از فاکتورهای جدانشدنی زندگی است که در فعالیت‌هایی همچون رانندگی نقش بسیار

1. WHO
2. Wang
3. Af Wahlberg
4. Alian
5. Le
6. Malczewski
7. Miller and Han

پُررنگی پیدا می‌کند. اینمی جاده‌ای معمولاً با فقدان تصادفات و تلفات مشخص می‌شود. اهمیت این مسئله معمولاً بر عکس اندازه گرفته می‌شود. اینمی در جاده‌ها مسئله پیچیده‌ای شامل مؤلفه‌های مختلف بوده و برای دستیابی به سطح مطلوب آن درک عمیق مسئله اینمی جاده و شناخت همه مؤلفه‌های مؤثر و تخمین میزان تأثیر هر یک در این مهم امری ضروری است و با هدف تخصیص بهینه بودجه محدود، بهبود اینمی جاده‌ای انجام می‌گیرد. محققان بر این باورند که مقایسه عملکرد اینمی تهها با احتساب تعداد تلفات و تصادفات جاده‌ای کمکی به شناخت اصولی مشکل اینمی جاده و رفع آن نخواهد کرد. برای ارزیابی اینمی جاده‌ای، روش‌های متعددی ارائه شده است که می‌توان آن‌ها را به روش‌های ارزیابی اقتصادی-اجتماعی برنامه‌های اینمی جاده‌ای شامل روش‌های تحلیل چندمعیاره و روش منفعت-هزینه و روش‌های ساختاری بررسی اینمی جاده شامل داده‌کاوی و روش‌های آماری تقسیم‌بندی کرد. از میان روش‌های ذکر شده، روش‌هایی برای ارزیابی اینمی جاده‌ای مناسب‌اند که بتوانند حداکثر شاخص‌های اینمی جاده و اندرکنش‌های آن‌ها را به طور همزمان تحلیل و بررسی کنند، مانند روش‌های مبنی بر شاخص عملکرد مرکب، تحلیل پوششی داده‌ها، و داده‌کاوی. سایر روش‌ها مثل روش منفعت-هزینه به عنوان مکمل این روش‌ها می‌تواند مطرح باشد. شاید ساده‌ترین و در عین حال کامل‌ترین تعریفی که می‌توان برای واژه اینمی ارائه داد میزان درجه دوربودن از خطر، سانحه، و آسیب است. در تعریف علمی اینمی می‌توان گفت که درواقع شرایطی است که در آن پتانسیل واردشدن آسیب به افراد و تجهیزات کنترل شده بوده و در حداقل باشد. مسئله‌ای که بسیاری از افراد آن را درنظر نمی‌گیرند، این است که اینمی یک فاکتور نسبی و مقایسه‌ای است و نمی‌توان به آن دیدی مطلق داشت. اینمی در صدد جلوگیری از بالفعل شدن خطرهای بالقوه است و طبیعاً نمی‌توان هیچ‌گاه سطح اینمی و حفاظت را به صدرصد رساند. بدون درنظر گرفتن فاکتورها و محدودیت‌های موجود و مقایسه کردن شرایط گوناگون، سطح اینمی قابل تعریف نیست و هیچ‌گاه نیز نمی‌توان به صورت کامل از بروز خطر و آسیب جلوگیری کرد. به همین علت است که می‌گوییم اینمی مطلق نیست و با مقایسه کردن ریسک موجود در شرایط گوناگون به دست می‌آید و عملاً حفاظت نسبی از خطر و آسیب است (تیسکا^۱ و همکاران، ۲۰۱۶).

اینمی راه به عنوان یک بحث سلامت عمومی در جامعه
واقعیت این است که صدمات ناشی از تصادفات فقط یک موضوع ساده مربوط به حمل و نقل نیست؛ بلکه دغدغه اصلی وزارت بهداشت یا سازمان‌های مسئول تأمین سلامت جامعه است. با بهترشدن وضعیت اینمی راه‌ها این نهادها و سازمان‌ها نیز منتفع می‌شوند؛ زیرا مراجعه به بیمارستان‌ها کمتر و جراحات وارد نیز خفیفتر می‌گردد. علاوه بر این، فراهم نمودن امکاناتی به منظور تأمین اینمی عابرین پیاده و دوچرخه‌سواران نیز به نفع نهادهای ذی‌ربط خواهد بود؛ زیرا مردم می‌توانند با آرامش و بدون هیچ ترسی پیاده‌روی و دوچرخه‌سواری کنند.

بخش تأمین سلامت عمومی جامعه در بحث اینمی راه نقش‌های بسیار مهمی را باید ایفا نمایند. این نقش‌ها عبارت‌اند از:

۱. شناسایی و کشف همه جنبه‌های مربوط به صدمات و تصادفات جاده‌ها از طریق جمع‌آوری اطلاعات در خصوص شدت و مشخصات تصادف و نتایج حاصل از آن؛
۲. بررسی دلایل تصادفات، صدمات، و خسارات ناشی از آن و تلاش برای تأمین نمودن موارد زیر:
 - عواملی که باعث بروز صدمات ناشی از تصادفات می‌شوند،
 - عواملی که میزان ریسک و خطر تصادفات را کاهش یا افزایش می‌دهند؛

- عواملی که ممکن است از طریق مداخلات قابل اصلاح باشند.
- ۳. بررسی و تحقیق در خصوص راههای پیشگیری و کاهش تصادفات جاده‌ای و صدمات جدی آن از طریق طراحی، اجرا، کاربرد، و نظارت و ارزیابی مداخلات؛
- ۴. کمک به اجرای مداخلاتی که امکان ایجاد آن‌ها وجود دارد، بهویژه آن‌هایی که در ارتباط با رفتار انسانی‌اند. انتشار اطلاعات حاصل از خروجی‌ها و ارزیابی اثربخشی و بهصرفه‌بودن این برنامه‌ها؛
- ۵. تلاش جهت ترغیب و تشویق سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیران برای اینکه آن‌ها پیگیری مسائل ایمنی ترافیک را جدی و لازم تلقی می‌کنند و در پی یافتن روش‌ها و رویدادهای بهینه و اصلاح‌شده تصمیمات مقتضی اتخاذ نمایند؛
- ۶. ترجمهٔ اطلاعات علمی و تبدیل آن‌ها به خط مشی و دستورالعمل‌هایی که با اجرای آن‌ها از عابرین پیاده و دوچرخه‌سواران و سرنشینان و سایل‌های نقلیه محافظت بیشتری شود؛
- ۷. افزایش ظرفیت‌ها و قابلیت‌ها در تمام موارد مربوط به ترافیک راه، بهویژه در زمینهٔ گردآوری اطلاعات جهت انجام‌دادن تحقیقات، تشریک مساعی و همکاری بین بخش‌های هم‌عرض نیز در این بحث بسیار لازم و ضروری است. فراهم‌شدن همین موارد است که بخش سلامت عمومی جامعه را در موقعیت مناسبی قرار داده و زمینه را برای ارتقای این موقعیت فراهم می‌آورد.

ایمنی راه به عنوان یک بحث عدالت اجتماعی

مطالعات نشان داده که تصادفات و سایل‌های نقلیه موتوری تأثیر نامطلوب‌تری بر قشر فقیر و آسیب‌پذیر جامعه دارد (نانتولین^۱ و ریچ، ۲۰۰۳). مردم فقیر معمولاً دچار جراحات و عوارض شدیدتری می‌شوند و حمایتی از طرف سازمان‌های مربوط در مورد جراحاتی که دوره درمان آن‌ها طولانی است، به دلیل امکانات محدود، وجود نخواهد داشت (موک^۲ و میر، ۱۹۹۷). به علاوه، در بسیاری از کشورهای در حال توسعه هزینه‌های مراقبت‌های پزشکی طولانی‌مدت، فوت، یا ناتوانی نان‌آور خانواده، هزینهٔ تسبیح جنازه و عدم درآمد به دلیل از دست دادن توانایی کاری فرد آسیب‌دیده و مواردی از این قبیل قادر است که یک خانواده را به راحتی به سمت فقر بکشاند (هیجار^۳ و همکاران، ۲۰۰۳). تعداد زیادی از قربانیان تصادفات جاده‌ای در کشورهای فقیر و آسیب‌پذیر را عابرین پیاده و دوچرخه‌سواران تشکیل می‌دهند. این قشر از جامعه کمتر از برنامه‌ها و سیاست‌های حمل و نقلی پیشرفت‌هود می‌برند. ولی سهم نامتعادلی از پیشرفت‌شدن سیستم‌های حمل و نقل عاید آن‌ها می‌شود از قبیل صدمات و خسارات، آسودگی، و جدشدن آن‌ها از اجتماع. باید همهٔ افراد در مقابل نارسایی‌های راه به‌طور یکسان و عادلانه مورد حفاظت و حمایت قرار گیرند و از بی‌عدالتی‌ها، بهویژه در خصوص مردم فقیرتر و آسیب‌پذیرتر، جلوگیری شود (نانتولین و ریچ، ۲۰۰۳؛ مهنا^۴، ۲۰۰۲). بحث عدالت اجتماعی امری اساسی است؛ به‌گونه‌ای که بتوان برای همهٔ افراد قوانین یکسانی وضع نمود تا در سراسر جهان علاوه بر کاهش میزان تصادفات و کشته‌شدگان زمینه‌های حمایتی یکسان نیز ایجاد شود.

1. Nantulya and Reich

2. Mock and Maier

3. Hijar

4. Mohan

روش پژوهش

روش تحقیق به طور ساده به این صورت است که نخست اطلاعات مکانی و توصیفی مرتبط با موقعیت تصادفات و همسایگی آن‌ها از جنبه‌های مختلف جمع‌آوری، استخراج، یا محاسبه می‌شود. سپس، این اطلاعات در جدول اطلاعات/ تصمیم با توجه به هدف تحقیق تنظیم شده به دو دسته آموزشی و آزمایشی تقسیم و با استفاده از الگوریتم درخت تصمیم بررسی و صحت نتایج ارزیابی و تجزیه و تحلیل می‌شود. ویژگی‌هایی که می‌تواند بر تصادفات جاده‌ای تأثیرگذار باشد شامل ویژگی‌های جاده‌ای (مثالاً، سرعت مجاز، عرض جاده، و تعداد باند)، ویژگی‌های توپوگرافیک مانند شبیب جاده و وضعیت دید از لحاظ ارتفاعی، ویژگی‌های اقلیمی (مانند بارش، دما، باد، و مه‌گرفتگی)، ویژگی‌های مکانی مانند فاصله از پلیس راه یا شهرهای نزدیک، جهت حرکت، پیچ و خم جاده، تراکم تصادفات در منطقه و غیره که با استفاده از ابزارهای سیستم اطلاعات مکانی قابل استخراج‌اند و سایر عوامل تأثیرگذار در صورت وجود داده باشد. همچنین، ویژگی تصادفات مانند موقعیت آن‌ها، نوع ماشین، و خسارت نیز می‌تواند به عنوان ویژگی تصمیم یا کلاس مورد انتظار برای آموزش الگوریتم درخت تصمیم استفاده شود. درخت تصمیم‌گیری یک ساختار دانش سلسه‌مراتبی است که یک توالی از قوانین تصمیم را نشان می‌دهد. هدف از این روش این است که تعیین کند که کدام ویژگی یا کدام معیار از ویژگی‌ها بهترین توزیع از مجموعه داده واقعی را بدون درنظرگرفتن ارزش ویژگی داده شده ارائه می‌دهد (چلگوم^۱ و همکاران، ۲۰۰۲). الگوی درخت تصمیم‌گیری دارای مزایای متعددی برای سایر روش‌های ساخت طبقه‌بندی است. این روش نیاز به محاسبات کمتر دارد و ویژگی‌های مربوطه به صورت خودکار انتخاب می‌شوند و همچنین خروجی طبقه‌بندی یک سری از قوانین اگر- آنگاه است که قابل تفسیرند (توا، ۲۰۰۳). درخت تصمیم‌گیری از مفهوم آنتروپی معرفی شده توسط شanon^۲ (۱۹۴۸) برای انتخاب مناسب‌ترین خصوصیات به عنوان گره‌های یک درخت طبقه‌بندی استفاده می‌کند. یک فرایند درخت تصمیم یک درخت طبقه‌بندی ایجاد می‌کند که کشف روابط ضمنی بین یک ویژگی هدف و برخی از ویژگی‌های پشتیبانی را تسهیل می‌کند. ویژگی پشتیبانی‌کننده فضای اطلاعاتی را تشکیل می‌دهند که باید از آن قوانینی برای استدلال و طبقه‌بندی مقادیر ویژگی هدف استنباط شود. از ویژگی هدف برای تقسیم و طبقه‌بندی مجموعه داده در چند دسته استفاده می‌شود. معیار طبقه‌بندی به کاررفته در فرایند جست‌وجو «آنتروپی» است که توسط شanon در نظریه اطلاعات او (شانون، ۱۹۴۸) و نظریه «بهره اطلاعاتی» کوینلان^۳ (۱۹۷۹) مطرح شده است. آنتروپی در واقع نشان‌دهنده کمبودن اطلاعات است. یعنی در مجموعه داده، بر اساس یک ویژگی (یک بعد)، چقدر می‌توان تشخیص داد که کلاس نهایی چیست. بهره اطلاعاتی از آنتروپی در هر مقدار از ویژگی‌ها کمک می‌گیرد و به میزان اطلاعاتی که می‌توان از یک ویژگی (بعد) بدست آورد گفته می‌شود؛ یعنی یک ویژگی خاص چقدر می‌تواند اطلاعات بیشتری ارائه دهد. در هر سطح از سلسه‌مراتب درخت تصمیم، ویژگی پشتیبانی با بیشترین کاهش آنتروپی، یعنی بیشترین افزایش اطلاعات، به عنوان گره درخت انتخاب می‌شود. آنتروپی و بهره اطلاعات به ترتیب به شرح زیر است:

$$\text{Entropy (GA)} = - \sum_{i=1}^n P_i \log_2 P_i$$

-
1. Chelghoum
 2. Twa
 3. Shannon
 4. Quinlan

$$Gain(GA, SA) = Entropy(GA) - \sum_{v \in Values(SA)} \frac{|GA_v|}{|GA|} Entropy(GA_v)$$

در این تحقیق از اطلاعات و آمار ارگان‌های مختلف، که متولی تهیه نقشه‌های پایه مسیر تهران چالوس‌اند، استفاده شده است؛ از جمله این اطلاعات عبارت‌اند از:

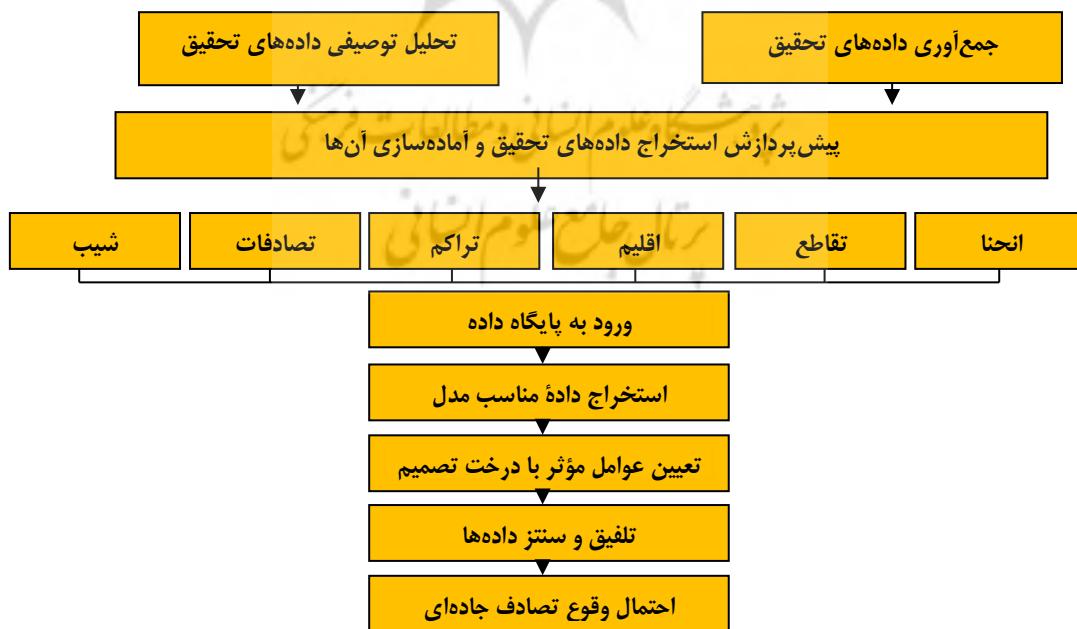
مدل رقومی ارتفاعی (DEM) با دقت 10 متر از نقشه‌های با فرمت DWG از بخش GIS سازمان نقشه‌برداری تهیه شد.

داده‌های ایستگاه‌های هواشناسی و باران‌سنجی‌های وزارت نیرو برای تعیین میزان بارش در نقاط محدوده مورد مطالعه و در نهایت تهیه نقشه عامل بارش و دما استفاده شده است. این اطلاعات از سازمان هواشناسی کشور و سازمان آب منطقه‌ای کشور دریافت شده است.

نقشه مسیر راه کرج چالوس از داده‌های به روز وزارت راه و شهرسازی دریافت شد.

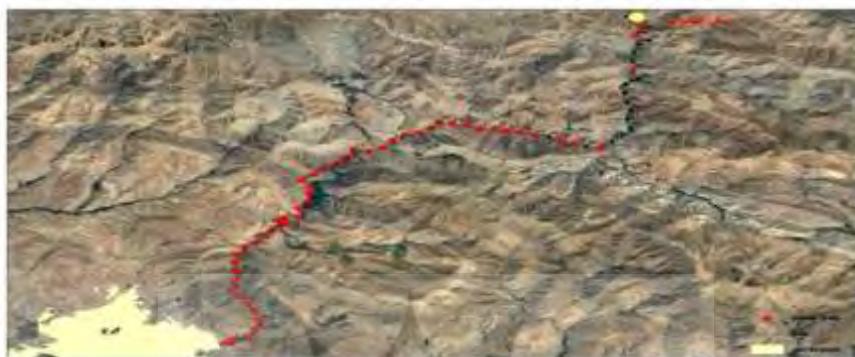
نقشه موقعیت تصادفات تهیه شده توسط اداره حمل و نقل جاده‌ای کشور و نیروی انتظامی اخذ شد. در ادامه با استفاده از داده‌های دریافتی و کیلومتری و موقعیت هر تصادف لایه‌های اطلاعاتی که عوامل مؤثر در تصادفات جاده‌ای را شامل می‌شود تهیه شده است (شکل ۱).

با توجه به نحوه ذخیره‌سازی داده‌ها به صورت جداول توصیفی، اولین قدم الحق داده‌های توصیفی به موقعیت‌های جغرافیایی بر روی نقشه و مشاهده نقاط است. موقعیت تصادفات در این تحقیق به صورت مختصات GPS از موقعیت شهر کرج تا ابتدای تونل ثبت می‌شود. مسیر مورد نظر کل تصادفات ثبت شده در محور مورد نظر در سال ۱۳۹۸ برابر ۳۰۰ تصادف است. پس از جمع‌آوری داده‌ها، به منظور زمین مرجع کردن تصادفات ترافیکی واقع در محور فوق، مکان‌های منحصر به‌فرد تصادفات در Google Earth نشان داده شد. فایل‌های موقعیت مکانی تصادفات که باید به نقطه‌ای (عوارض نقطه‌ای) تبدیل می‌شوند از Google Earth به نرم‌افزار ArcGIS 10.2 وارد شدند.

شکل ۱. فلوچارت اجرای مرحله تحقیق

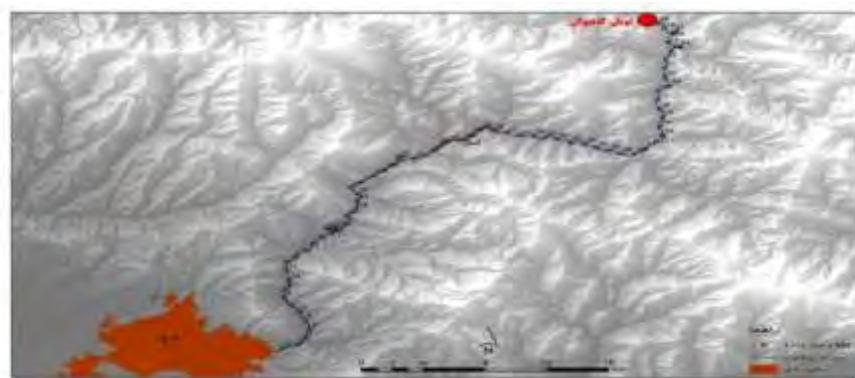
از آنجا که در داده‌های اولیه که از راهداری اخذ شد بخشی از داده‌های تصادفات مربوط به محورهای غیر از محور مورد نظر بودند که ابتدا همه آن‌ها حذف شدند و فقط داده‌های تصادف که مربوط به محور مورد نظر بودند در نظر گرفته شدند، داده‌ای که مختصاتشان روی مسیر قرار می‌گیرد به وسیله فاصله اجرا شدند (شکل ۲). برای استفاده از داده‌ای که در فاصله ۱۰۰ متری از مسیر هستند با استفاده از نرم‌افزار ArcMap منطقه حائل ۱۰۰ متری در اطراف مسیر ایجاد شد و همه داده‌ای مختصات‌داری که در محدوده فوق در اطراف مسیر قرار داشتند به مسیر منتقل شدند و پایگاه اطلاعات یکپارچه جهت تحلیل تصادفات در منطقه مورد مطالعه ساخته و آماده شد.

شکل ۲. موقعیت نقاط تصادف در مسیر مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه در این تحقیق منطقه‌ای در حدفاصل شهرستان کرج تا تونل کندوان است که بخشی از جاده اصلی کرج-چالوس است. این منطقه در شمال و شمال غرب استان تهران، بین طول‌های جغرافیای ۵۱ تا ۵۱ درجه و ۳۷ دقیقه شرقی و عرض‌های جغرافیایی ۳۵ درجه و ۱۸ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۱۵ دقیقه شمالی واقع شده است (شکل ۳).
به جز در مسیر رودخانه، آبراهه‌های اصلی و بخش کمی در جنوب، پوشش گیاهی قابل توجهی در سطح منطقه مشاهده نمی‌شود. روند غالب در این ناحیه به موازات رشته کوه البرز شرقی- غربی است. از نظر تقسیم‌بندی ساختاری، منطقه مورد مطالعه بخشی از البرز مرکزی به شمار می‌آید. بنابراین، منطقه تحت تأثیر پدیده‌های زمین‌شناختی البرز است. این منطقه از نظر کلیات شمالی- جنوبی مسیر جاده ارتفاعی افزایشی و رو به افزایش در جهت حرکت رفت جاده و رو به کاهش از جهت حرکت برگشت جاده است.

شکل ۳. موقعیت مسیر کرج- چالوس در ابتدای جاده کندوان (منطقه مورد مطالعه)

در کل جاده چالوس با چشم‌اندازهای طبیعی و فوق العاده بکر از پُرطوفدارترین راه‌های مواصلاتی به شمال کشور است و به همین دلیل در ایام تعطیل سال اغلب با ترافیک سنگین همراه می‌شود. در این مسیر، ده‌ها تونل کوتاه و بلند وجود دارد. تونل کندوان یازدهمین و شاید شناخته‌شده‌ترین تونل است که کرج را به چالوس متصل می‌کند و در فاصله ۹۰ کیلومتری جنوب چالوس قرار دارد. جاده ۵۹ معروف به جاده چالوس در سال ۱۳۱۲ بهره‌برداری شد. با ساخت سد امیرکبیر این جاده توجه افراد بیشتری را به خود جلب کرد. این سد علاوه بر دوچندان کردن زیبایی این جاده مقدمات تبدیل جاده چالوس را به یکی از قطب‌های مهم گردشگری فراهم کرد. در جای جای این مسیر ۱۶۰ کیلومتری مناظری محصور‌کننده و چشم‌نواز وجود دارد که همین عامل و دسترسی سریع‌تر به شمال کشور باعث ترافیک سنگین و شلوغی این جاده و تصادفات بیشتر شده است. برای ساخت این جاده که درواقع قطر رشته کوه البرز را می‌پیماید، تونل‌ها و پل‌های بسیار طولانی ساخته شده است. از آنجا که همه ساخت‌وسازها مربوط به گذشته است، این جاده (شکل ۳) را یکی از نالم‌ترین جاده‌های ایران می‌دانند. امکانات کم آن زمان باعث شد همه تونل‌ها و پل‌ها با سختی بسیار زیاد و دستمزد قابل توجهی برای کارگران ساخته شود. برای دسترسی به جاده کرج-چالوس باید از شهر کرج در استان البرز یا شهر چالوس در مازندران وارد شد که مبدأ سفر در این جاده محسوب می‌شوند. دسترسی جاده از شهر تهران به‌سمت جاده چالوس از جاده مخصوص به‌طرف شهر کرج و ابتدای جاده چالوس قرار دارد که مبدأ و مقصد ورودی به این جاده محسوب می‌شود.

شکل ۴. محور مورد مطالعه و روستاهای و شهرهای تقاطع این محور

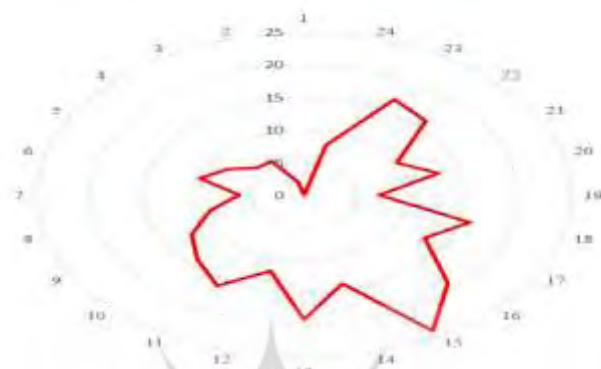
جاده چالوس از شمال به شهرستان مازندران، از شرق به شهرستان تهران و شمیرانات، از غرب به منطقه طالقان و از جنوب به شهر کرج محدود می‌شود (شکل ۴). نخستین همراه جاده چالوس رودخانه خروشان کرج رود است که درست به موازات جاده امتداد دارد و از البرز جنوبی سرچشمه می‌گیرد. این رودخانه پس از پشت سر گذاشتن دشت‌های کرج در انتهای مسیر به رودخانه جاجرم می‌ریزد.

بحث و یافته‌ها

تحلیل توصیفی تصادفات کرج کندوان

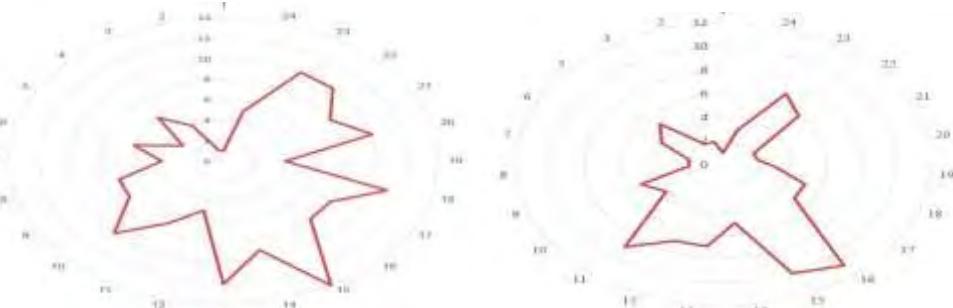
در تحلیل توصیفی تصادفات در حالت الگوی زمانی کلی تصادف در محور در ساعت روز بررسی شد که در شکل ۵ نمایش داده شده است. بیشینه تصادفات در ساعت ۱۵ رخ داده که علت این امر ترافیک بالای تردد‌ها در این ساعت از روز

است. ساعتی که کارهای روزانه به پایان می‌رسند و مسافران در حال بازگشت به منازل اند و همچنین ساعتی که مسافران آن را پس از ساعت کاری برای شروع مسافرت و خروج از شهر یا بازگشت از مسافرت انتخاب می‌کنند که علت تامه تصادف آن می‌تواند خستگی مسافران از کار روزانه و عدم دقیقت آن‌ها در رانندگی باشد. همچنین، محدوده اوج دیگری بین ساعتهای ۲۳ شب مشاهده می‌شود (شکل ۵) که علت آن برگشت مسافران از شمال برای برخوردنکردن با ترافیک روزانه است. دلیل این امر را با پایان میهمانی‌ها در این ساعت و خروج مسافران برای رسیدن به منزل می‌توان تفسیر کرد که خستگی و عجله آن‌ها در رسیدن به منزل می‌تواند علت وقوع تصادف باشد.

شکل ۵. الگوی توزیع ساعتی تصادفات

بر اساس داده‌های تصادفات مسیر و نوع تصادف در محدوده مورد مطالعه به دو طبقه، فوتی و جرحی، دسته‌بندی شد و نمودار عنکبوتی برای آنان ترسیم شد. تصادفات جرحی دارای دو نقطه اوج در ساعت ۱۴ و ساعت ۲۳ است. علت این امر می‌تواند تعجیل در بازگشت از تهران به سمت شمال باشد که همه در آن ساعت قصد خروج از تهران به سمت شمال را دارند. در پیک ساعت ۱۱ علت تامه تصادف خواب‌آلودگی راننده یا خستگی در طول مسافت است. همچنین، خواب‌آلودگی و خستگی افراد می‌توانند تأثیرگذار باشد. البته این نکته را نیز نباید از یاد برد که هر چه تردد بالاتر باشد احتمال هر نوع برخورد افزایش می‌یابد. بنابراین، در ساعت‌های افزایش تصادف جرحی بدیهی است، اما مشخص است که این تصادف نسبت به کل تصادفات دارای اختلاف کمتری در ساعت‌های مختلف روز است. بدین معنی که با کاهش تردد سرعت‌ها افزایش یافته و بنابراین شدت تصادف و شدت جراحات نیز در ساعت‌های مختلف افزایش یافته است. در مورد تصادفات فوتی الگو احتمالی و نامنظم و نامشخص است. طبق نمودار عنکبوتی، بیشترین پیک فوتی در مسیر مورد مطالعه در ساعت ۱۳ تا ۱۵ بیشترین اوج تصادفات فوتی اتفاق افتاده است (شکل ۶)، اما نقاط اوج دیگری در ساعت‌های مختلف وجود دارد. تفسیر این نمودار سخت‌تر از نمودار دیگر است. علت‌های زیادی می‌تواند در بروز تصادفات منجر به فوت در ساعت‌های مختلف تأثیر داشته باشد که از مهم‌ترین آن‌ها کیفیت پایین ماشین‌ها و عدم استاندارد آن‌ها در برخورد و تصادف عبور عابر پیاده و تقاطع‌ها و غیره است و در عین حال افزایش سرعت و خواب‌آلودگی رانندگان باعث افزایش تصادفاتی باشد که باعث افزایش تصادفات فوتی در این ساعت شده است.

شکل ۶. الگوی توزیع تصادفات بر اساس نوع صدمه جرحی (راست) و فوتی (چپ) در بزرگراه کرج-چالوس تا ابتدای تونل کندوان

تحلیل مکانی تصادفات

با استفاده از تحلیل داده‌های تصادفات که از سازمان راهداری کشور دریافت شده، الگوهای مختلف برای بازه‌های مختلف وقوع تصادف و علت آن‌ها نشان داده شد. در مرحله بعد الگوی مکانی تصادفات بررسی شد. با توجه به پراکنش مختلف داده‌ها در طول مسیر، ضمن بررسی عوامل در دسترس به مدل‌سازی این عوامل (شیب جاده، درجه انحنای جاده، درصد تراکم، تقاطع، و اقلیم) و سپس انتقال آن‌ها در مدل درخت تصمیم و استخراج اهمیت آن‌ها و درنهایت ترکیب و تحلیل آن‌ها در سیستم اطلاعات مکانی پرداخته شد.

تراکم تصادفات

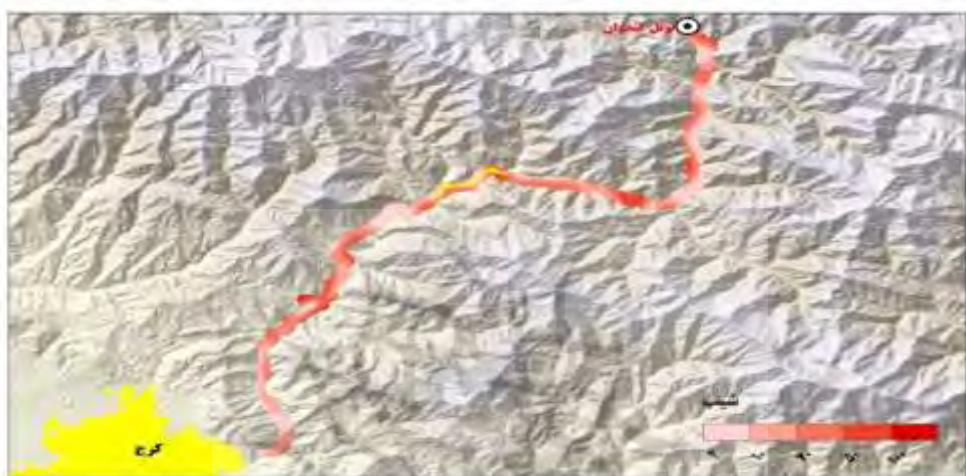
با تهیه نقشه پایه و مطالعه مقدماتی این داده‌ها و تهیه نقشه تراکم تصادفات مشخص شد که یک تراکم بسیار زیاد از تصادفات جاده‌ای نزدیک شهر کرج و آسار مشاهده می‌شود و بیشترین تراکم تصادفات نیز در کیلومتر ۱۴ تا ۲۱ مسیر مشاهده شده است که با بررسی میدانی و بررسی از روی تصاویر گوگل مشخص شد (شکل ۷) که انحنای جاده و ارتفاع و شیب زیاد باعث بیشتر تصادفات شده است.

شکل ۷. تراکم تصادفات در مسیر مورد مطالعه

شیب جاده

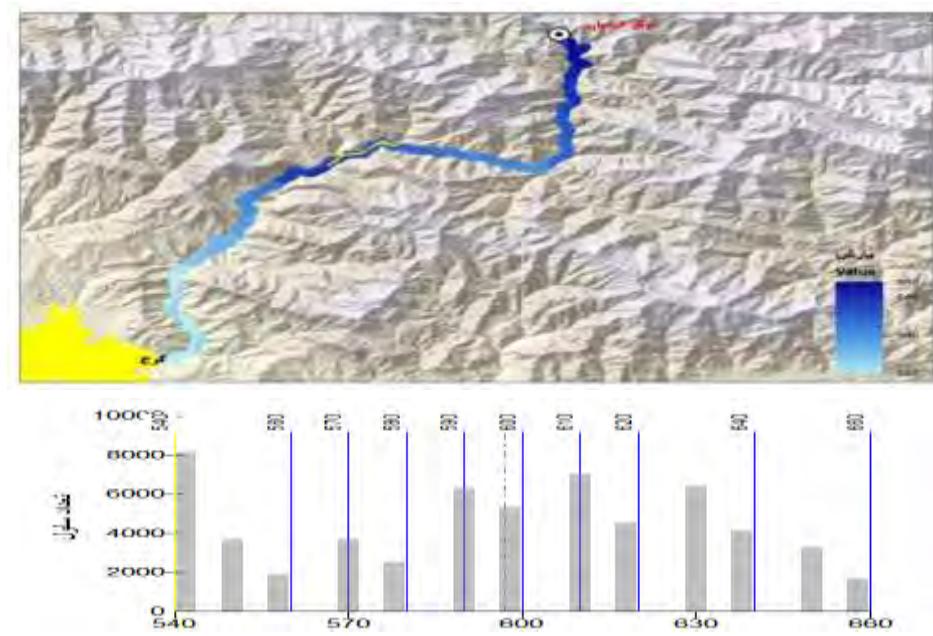
برای بهدست آوردن شیب جاده نیاز به مدل رقومی ارتفاع با قدرت تفکیک 10 متر است که از داده و عکس‌های هوایی ۱:۲۵۰۰۰ بهدست آمده است. دقت ارتفاعی آن‌ها با مختصات زمینی و نقاط ارتفاعی تصحیح شده است و واحد مکانی در این نوع از داده‌های ارتفاعی ۱۰۰ متر است که امکان تهیه شیب مناسب در محدوده مطالعه را فراهم می‌کند. پس از اخذ داده‌ها و برش آن در سیستم اطلاعات جغرافیایی و استخراج منطقه مورد مطالعه، تهیه پروفیل طولی و تبدیل آن به نقشه متوسط شیب در هر کیلومتر با توجه به طول جاده انجام شد (شکل ۸). سپس، پروفیل مربوطه با استفاده از روش اسپیلاین (Spiline) (درون‌یابی) شد. تغییرات ارتفاعی جاده در طول محور یک تغییرات نرم و پیوسته است و نهایتاً مقادیر بهدست آمده در پنج طبقه به خوش شیب تبدیل شد.

شکل ۸. موقعیت شیب مسیر جاده در مسیر موردمطالعه

داده‌های اقلیمی

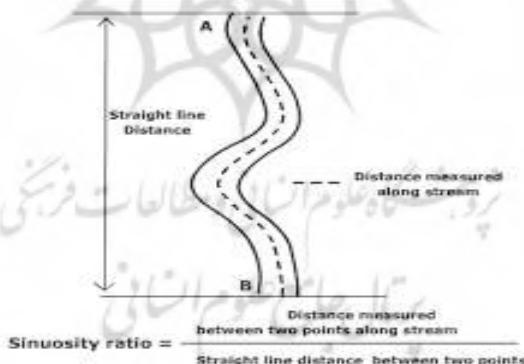
اطلاعات انجام شده نشان می‌دهد که شرایط جوی نامساعد نقش مهمی در بروز تصادفات حادثه‌خیز دارد. برای بررسی شرایط اقلیمی مسیر این جاده از ایستگاه‌های کلیماتولوژی و سینوپتیک در سال‌های ۱۳۹۵ الی ۱۳۹۸ استفاده شده است. برای تعیین وضعیت بارش و ریزش برف در مسیر جاده از درون‌یابی به روش چندجمله‌ای مرکب Spiline استفاده شده است. داده‌ها از سایت سازمان هواشناسی کشور دریافت شد. سپس، ضمن پالایش و حذف داده‌های پرت و بسیار کوچک به صورت ساعتی و در بازه سه ساعته ذخیره شد. به خاطر گپ بین داده‌های ساعتی در مرحله اول یک درون‌یابی بر روی داده‌ها انجام شد (شکل ۹). سپس، مجدداً مرتب‌سازی و دوباره با قوس بیشتر درون‌یابی شد تا داده‌های گم شده و مفقودی بازسازی شوند. این داده‌ها از طریق وضع بارش و برف در طول ۶۵ کیلومتر برای یک بازه مشخص یکسان فرض شد و از اطلاعات ایستگاه هواشناسی اقلیمی و سینوپتیک برای کل محور استفاده شد.

شکل ۹. بارش در مسیر مورد مطالعه

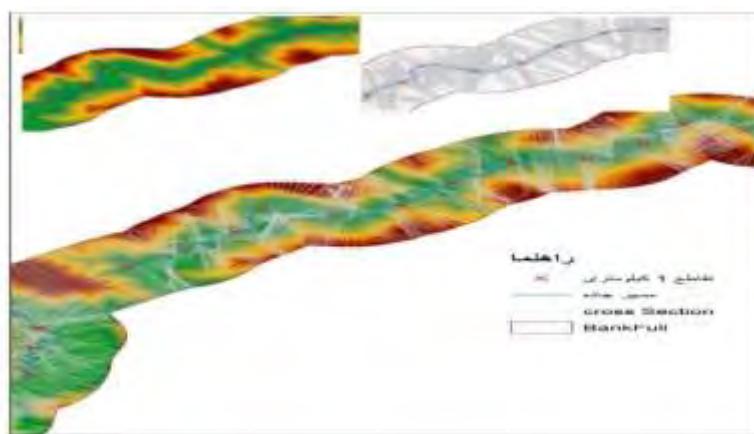
انحنای و درجه سینوسی جاده

با بررسی انحنای و تصادف در سطح جاده نشان داده شده است که انحنای تأثیر زیادی در وقوع تصادفات داشته و این به عنوان یک اصل در پیش‌گیری از تصادفات پذیرفته شده است. با مطالعه و مرور منابع می‌توان دریافت که تعداد تصادف با انحنای جاده رابطه مستقیم دارد (علیان و همکاران، ۲۰۱۶).

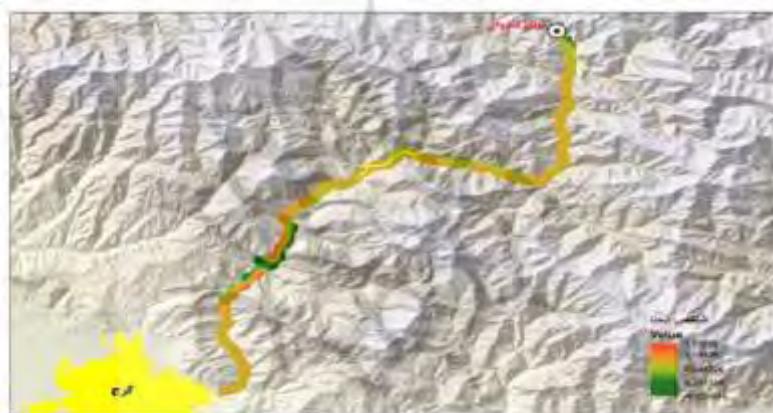
شکل ۱۰. تشریح انحنای سینوسی در مسیر موردمطالعه

این شاخص عبارت است از فاصله طول منحنی قطعه جاده تقسیم بر فاصله خط مستقیم بین نقطه ابتداء و انتهای منحنی طول محور (شکل ۱۰) که با استفاده از تصاویر گوگل ارث و نقشه‌های ۲۵ هزار منطقه و لایه به روز جاده‌ها که توسط وزارت راه و شهرسازی تهیه شده اصلاح و آماده‌سازی شد. با استفاده از مدل رقومی ۱۰ متر منطقه پروفیل طولی جاده ترسیم شده و سپس بر اساس کیلومتری جاده، که به طور مساوی به ۱ کیلومتر تقسیم شده، اجرا شده است (شکل ۱۱). برای محاسبه درجه سینوسی یا انحنای جاده از طریق ترسیم پروفیل جاده با مدل رقومی ارتفاع و ترسیم تقاطع در طول جاده اقدام شده است.

شکل ۱۱. مقاطع طولی انحنا در مسیر مورد مطالعه

بعد از محاسبه انحنای جاده برای محاسبه توزیع انحنا در طول مسیر با استفاده از درون‌بایبی Spiline داده‌های انحنا در طول کل جاده محاسبه شد (شکل ۱۲).

شکل ۱۲. توزیع انحنای جاده در مسیر مورد مطالعه

وجود تقاطع

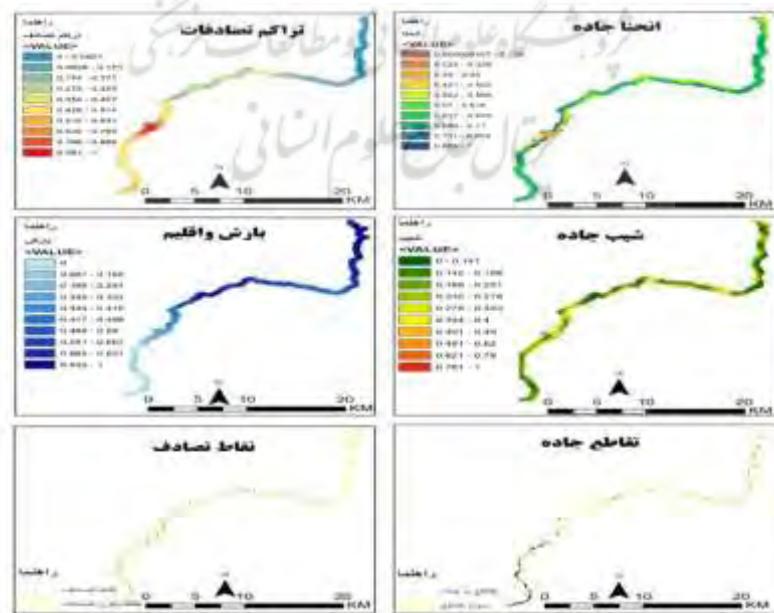
وجود تقاطع باعث می‌شود که احتمال وقوع فراوانی تصادفات در طول جاده افزایش یابد. تقاطع از مهم‌ترین عوامل مؤثر در ایمنی جاده‌هاست (کلارکی^۱ و همکاران، ۱۹۹۹). در مناطق شهری، بیشتر تصادفات جدی یا مرگزا در مورد دوچرخه‌سواران در مکان‌های تقاطع رخ می‌دهد. در سراسر یک شبکه جاده‌ای تصادفات جاده‌ای به‌طور یکسانی توزیع نشده‌اند. در برخی مکان‌ها آن‌ها به صورت مجموعه‌هایی هستند که در طول قسمت‌های بخصوصی از جاده رخ می‌دهند یا در تمام نواحی مسکونی مجاور توزیع می‌شوند. همچنین، مطالعات انجام‌شده نشان می‌دهد در مقایسه بین جاده‌های شهری و بین شهری وجود تقاطع در طول جاده‌های بین شهری تأثیر بیشتری در شدت جراحات ناشی از تصادفات داشته است (خورشادی و همکاران، ۲۰۰۵). موقعیت تقاطع جاده‌ها با GPS برداشت شده و برای تهیه دقیق‌تر و کنترل بیشتر با گوگل ارث کنترل و نهایی شده و بعد از اجرا در گوگل به سامانه اطلاعات جغرافیایی منتقل شده است (شکل ۱۳) و در آنجا به فرمت مورد نیاز در GIS تبدیل گردیده است.

شکل ۱۳. توزیع تقاطع جاده در مسیر مورد مطالعه

بی‌مقیاس‌سازی، همگن‌سازی، و استانداردسازی داده‌ها

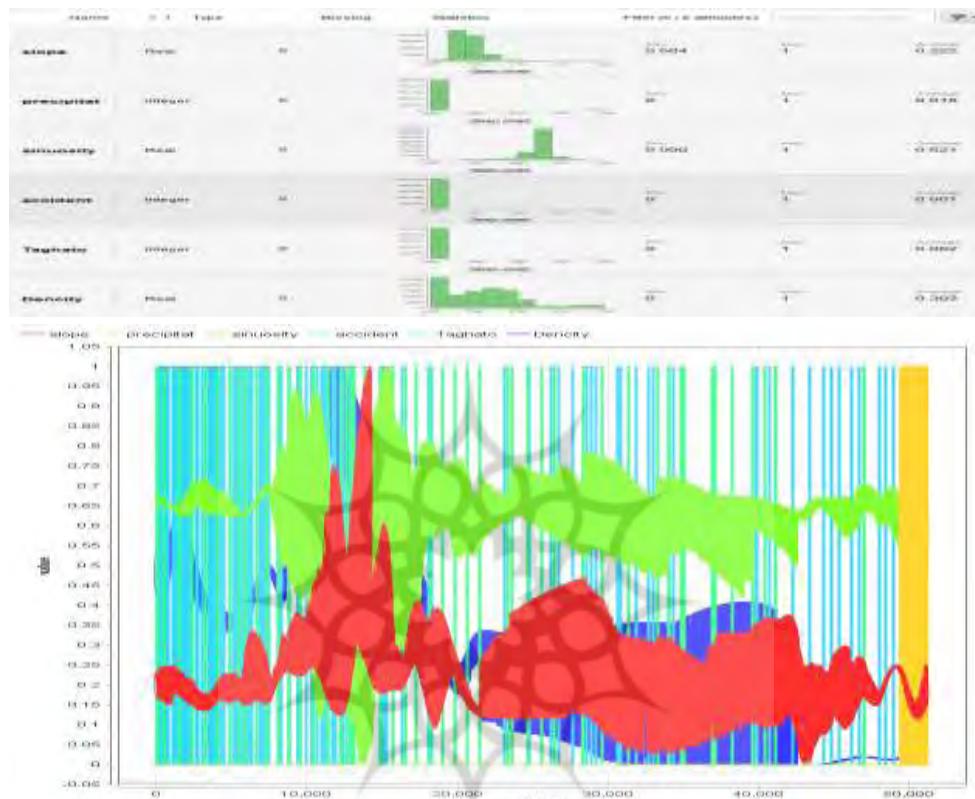
در مراحل قبلی عوامل تأثیرگذار در تعیین تصادفات جاده‌ای تدوین و شناسایی شد که ماحصل آن تولید نقشه معيار در محدوده مطالعاتی بر اساس داده‌ها و اطلاعات موجود بود. نکته قابل توجه در مورد نقشه‌ها این است که آن‌ها از نظر ابعاد (تعداد سلول‌ها) و نوع داده شبکه‌ای (عدد صحیح یا اعشار) با یکدیگر متفاوت‌اند. از این‌رو، برای هماهنگی کامل بین همه نقشه‌ها، بر اساس مرز مورد مطالعه برش زده شد. سپس، با استفاده از دستور اعشاری کردن لایه شبکه‌ای هر شش لایه به نقشه‌های شبکه‌ای حاوی مقادیر اعشاری تبدیل شد تا مقادیر سلول همه نقشه‌ها از یک نوع باشد. برای استخراج نقشه‌های معيار قابل مقایسه و در تناسب با هم رویکردهای بسیار زیادی وجود دارد که یکی از مهم‌ترین این رویکردها روش تبدیل مقیاس خطی است (رضایی و نوری، ۱۳۹۷). این رویکرد بر اساس چهت مثبت و منفی داده‌ها اقدام به هم‌مقیاس‌سازی و بی‌بعد کردن داده‌ها جهت استانداردسازی آن‌ها می‌نماید. مزیت عمده این روش در آن است که دامنه اندازه‌گیری در رابطه با هر معيار دقیقاً بین ۰ و ۱ متغیر (مالچفسکی، ۱۹۹۹) است. شکل ۱۴ نقشه‌های معيار را بر اساس کلاس‌های مختلف داده‌های مؤثر در تصادفات نشان می‌دهد. در همه این نقشه‌ها کلاسه‌بندی به صورتی انجام گرفته که با افزایش کلاس‌ها میزان طبقه‌بندی لایه و مناسبت آن‌ها در تصادفات جاده‌ای نشان داده شده است.

شکل ۱۴. نقشه‌های استانداردشده به وسیله دامنه نمرات

طبقه‌بندی و خوشگذاری و استخراج وزن هر لایه با درخت تصمیم

بعد از نرم‌السازی داده‌ها، الگوی یکپارچه‌ای از طریق انتقال کلیه لایه‌ها به یک فرمت مختصاتی واحد انجام شد و با انتقال داده‌ها به مدل درخت تصمیم محاسبات تعیین مقیاس داده‌ها انجام شد و داده‌ها در مقیاس مناسب ورود به مدل قرار گرفتند و محاسبات آماری اولیه برای شناخت و توزیع داده‌ها انجام گرفت. تحلیل اولیه مینیمم، ماکسیمم و انحراف معیار سری داده‌ها انجام گرفت؛ همان‌طور که در شکل ۱۵ نشان داده شده است.

شکل ۱۵. توزیع سری داده‌های مدل درخت تصمیم

ساخت درخت تصمیم و استخراج ضرایب لایه‌ها

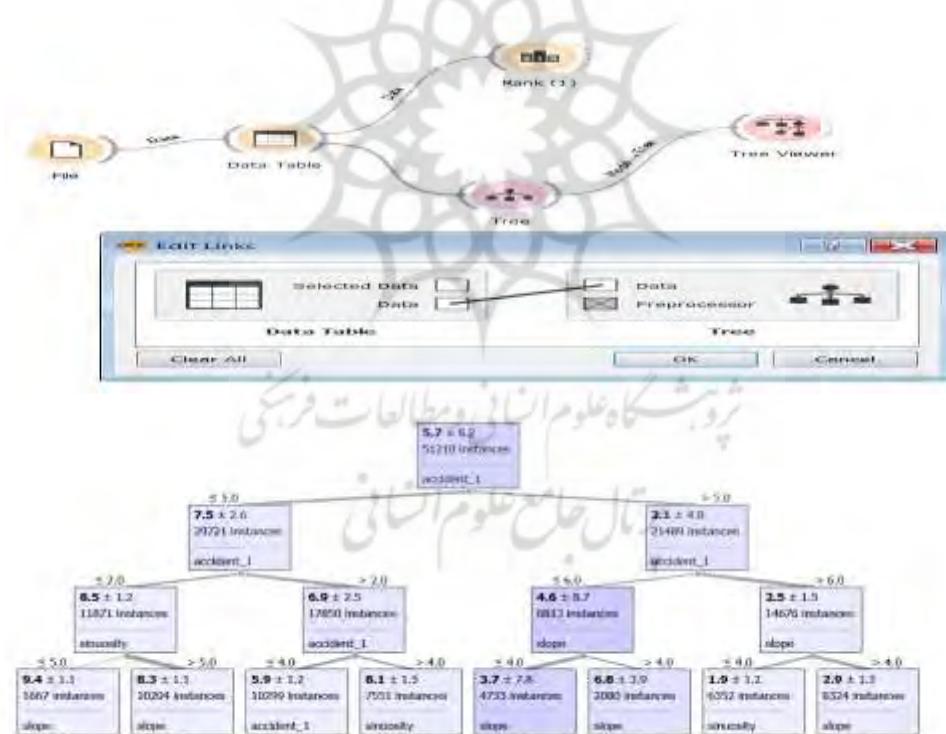
برای تهیه نقشه مناطق احتمال وقوع تصادف جاده‌ای از مدل درخت تصمیم در تلفیق نقشه‌های معیار استفاده شده است. الگوریتم درخت تصمیم مدل‌های طبقه‌بندی را به شکل ساختار درخت می‌سازد. درخت تصمیم مجموعه داده را به زیرمجموعه‌های کوچک‌تر و کوچک‌تر تجزیه می‌کند و یک درخت تصمیم مرتبط به صورت تدریجی توسعه می‌یابد. نتیجه نهایی یک درخت با گره‌های تصمیم‌گیری و گره‌های برگ است. یک گره تصمیم دارای دو یا چند شاخه است. گره برگ یک طبقه‌بندی یا تصمیم را نشان می‌دهد. بالاترین گره تصمیم‌گیری در یک درخت مطابق با بهترین پیش‌بینی کننده به نام گره ریشه است. درختان تصمیم‌گیری می‌توانند داده‌های دسته‌ای و عددی را کنترل کنند (شکل ۱۶). در این درخت تصمیم از دو مدل آنتروپی و ضریب جینی برای استخراج و چیدمان اهمیت لایه‌ها در تصمیم استفاده می‌شود.

shape	precipitation	humidity	accident	Topographic	density
B_254	3	0.620	FAR	0.514	0.014
B_209	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_208	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_207	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_199	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_188	3	0.620	FAR	0.513	0.014
B_188	3	0.623	FAR	0.513	0.014
B_184	3	0.623	FAR	0.513	0.014
B_188	3	0.623	FAR	0.513	0.014
B_202	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_209	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_211	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_210	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_210	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_211	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_212	3	0.624	FAR	0.513	0.014
B_212	3	0.624	FAR	0.513	0.014

شکل ۱۶. تعیین متغیر درخت تصمیم در نرم‌افزار دیتاماینینگ

استخراج درخت تصمیم و ضرایب آن

یک درخت تصمیم‌گیری از بالا به پایین از یک گره ریشه ساخته شده است و شامل تقسیم داده‌ها به زیرمجموعه‌هایی است که حاوی نمونه‌هایی با مقادیر مشابه (همگن) هستند. الگوریتم decision tree از آنتروپی برای محاسبه همگن یک نمونه استفاده می‌کند. اگر نمونه کاملاً همگن باشد، آنتروپی صفر است و اگر نمونه تقسیم به همان اندازه باشد، آنتروپی یک دارد و با توجه به سطوح تصمیم درخت تصمیم تا آنجا ادامه می‌یابد که همگن‌ترین شاخه ایجاد شود.

شکل ۱۷. نمودار درخت تصمیم در طبقه‌بندی داده‌ها

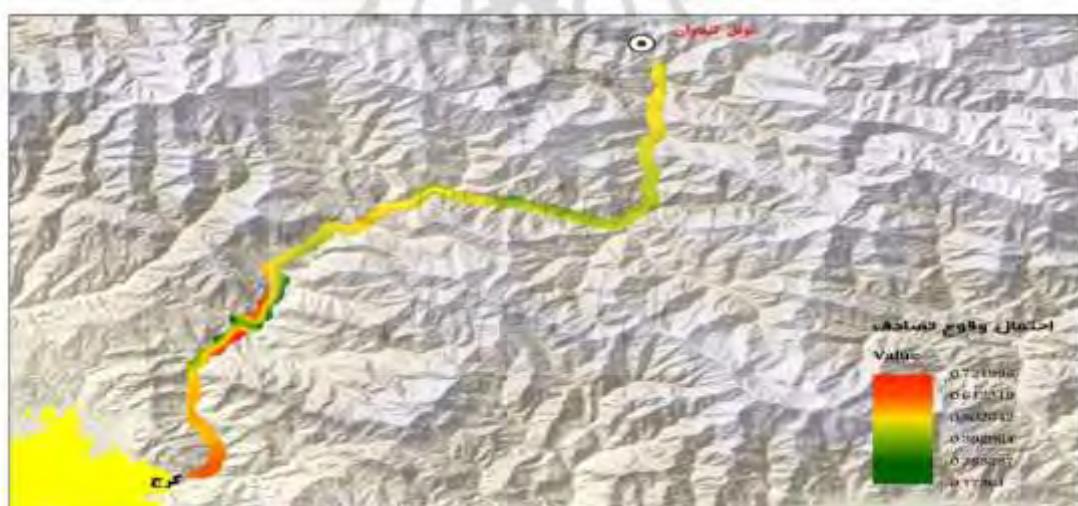
بعد از وارد کردن متغیرها و تعیین مقیاس و طبقات آن‌ها به رتبه‌بندی معیارها اقدام شد (شکل ۱۷). همان‌طور که در جدول ۱۸ مشخص شده، به ترتیب در مرحله اول احنا، اقلیم، و تراکم تصادف بیشترین ارجحیت را نسبت به متغیرهای دیگر دارند (جدول ۱۸).

جدول ۱۸. جدول تدوین معیارها در درخت تصمیم تصادفات جاده‌ای

تصادف	تراکم	انحنا	تقاطع	اقلیم	شیب	معیار
-	۰,۱۲۴	۰,۵۱	۰,۲۱	۰,۱۴۴	۰,۱۲	Wi
-	۰,۴۴۸	۰,۱۵۵	۱	۰	۰,۲۳۰	Gaini
Binery	Max	Max	Binry	Max	Max	نوع شاخص
Nominal	Ryel	Ryel	Nominal	Ryel	Ryel	نوع مقياس

تهیه نقشه‌های احتمال وقوع تصادف

استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی در مدل‌سازی تصادفات جاده‌ای امکان‌یابی مناسب را برای عملکردهای مختلف محافظت از جان انسان‌ها و بهترین عملکرد در حفظ و تعادل امنیت عمومی و جاده فراهم می‌آورد. در این میان استفاده از سیستم‌های اطلاعات مکانی بر اساس درخت تصمیم و استفاده از آن برای تصمیم‌گیری در تصادفات جاده‌ای از انعطاف بیشتری برخوردار بوده و هوش و نبوغ انسانی را در تصمیم‌گیری‌ها بهتر نشان می‌دهد. با توجه به توضیحاتی که درباره بررسی تأثیر پارامترهای مؤثر بر وقوع تصادف جاده‌ای در مسیر کرج- چالوس داده شد، نقش هر یک از پارامترهای مؤثر با استفاده از روش فوق برای هر متغیر محاسبه شده و نتایج به دست آمده از اجرای روش ذکر شده در تلفیق لایه‌ها تکمیل و مورد بحث قرار گرفته است. بعد از یکسان‌سازی لایه‌ها و آماده‌سازی همه لایه‌های رستری استاندارد شده در ادامه با استفاده از روش درخت تصمیم وزنی به تدوین وزن نهایی متغیرها و تلفیق و تهیه نقشه نهایی تصادفات پرداخته می‌شود. بر مبنای ضرایب به دست آمده از مدل، درخت تصمیم و شاخص‌گذاری لایه‌ها بر اساس مطالعات و رتبه‌دهی آن‌ها و نرمال‌سازی هر کلاس با واسطه رتبه نسبی آن در این پژوهش به صورت نقشه نهایی تصادفات احتمالی به دست آمد و سپس بر اساس نقاط عطف نتایج طبقه‌بندی و رتبه‌گذاری شد (شکل ۱۹).

شکل ۱۹. نقشه احتمال وقوع تصادف حاصل از تلفیق نقشه‌های معیار

برای بررسی دقیق‌تر مدل خروجی تلفیق معیارها تعداد نقاط تصادف جاده بر اساس فراوانی آن‌ها تجمع شد و نقاطی که دارای بیشتر از ۱۰ فراوانی تصادف در جاده بود با نتایج مدل برآش داده شد. با انطباق این نقاط با نقشه حاصل از مدل نهایی امکان تطبیق بهتر مدل فراهم آمد که نشان داد حدود ۱۰۰ درصد نقاط انتخابی بر روی مناطق مهم احتمال وقوع تصادف قرار داشته‌اند.

نتیجه‌گیری

نتایج مطالعات نشان داد که در این روش مهم‌ترین عامل مؤثر در وقوع تصادف با توجه به تحلیل انجام‌شده بهترتیب عبارت‌اند از: متغیر احنا با ضریب ۰,۵۱، به عنوان مؤثرترین لایه در احتمال وقوع تصادف منطقه مورد مطالعه معرفی شده است. پس از آن، لایه تقاطع دارای ضریب ۰,۲۱، است که به عنوان دومین متغیر مؤثر در احتمال وقوع تصادف مطرح است. سومین متغیر اقلیم است که ضریب ۰,۱۴۴ را به خود اختصاص داده است. متغیرهای دیگر مانند تراکم ۰,۱۲۴ و شبیب با ضریب ۰,۱۲ به ترتیب از لحاظ تأثیرگذاری بر احتمال وقوع تصادف در منطقه مورد مطالعه در درجه‌های بعدی اهمیت قرار دارند. بر پایه ضرایب به دست‌آمده در این روش نقشه پهنه‌بندی احتمال وقوع تصادف تهیه شد و نتایج نقشه تهیه‌شده از کل محدوده مورد مطالعه نشان دهنده شدت بالای احتمال وقوع تصادف در نقاط انتخابی است. بر پایه نقشه به دست‌آمده بیشترین پهنه با خطر زیاد وقوع تصادف در بخش ورودی به جاده نقاط تقاطع و مکان‌هایی است که در احنا جاده قرار دارند و نشان دهنده دقت مدل است.

شناسایی و مدل کردن همه پارامترهای مؤثر در تصادف کار آسانی نیست و در برخی موارد ناممکن است. نتیجه دیگر این تحقیق نشان داد که همراه با جمع‌آوری اطلاعات در خصوص متغیرهای بالقوه مؤثر در تصادف با دقت بیشتر در سال‌های اخیر، لزوم استفاده از روش‌های تحلیل متناسب با این گونه داده‌ها در کشور احساس می‌شود. بسیاری از مدل‌ها که برای تحلیل تصادفات مورد استفاده قرار می‌گیرند به علت فقدان داده‌های کافی بیشتر به مدل کردن شمارش تصادفات و بررسی ارتباط آن با سایر متغیرها یا تأثیر متغیرهای مکانی بر وقوع تصادفات عمده‌اً در مقیاس بزرگ پرداخته‌اند. و در تعدادی نیز به علت نبود داده یا آشنا نبودن به استخراج و تحلیل داده‌های مکانی از دخالت‌دادن تعدادی از متغیرهای مکانی در مدل صرف‌نظر نموده‌اند. نتایج این تحقیق نشان داد که با درنظرگرفتن پارامترهای مختلف محیطی در کنار عوامل مکانی و زمانی تصادفات و مدل‌های هوشمند مثل درخت تصمیم می‌توان مدل تصادفات را ایجاد کرد تا دقت خوبی در پیش‌بینی وقوع تصادفات رانندگی داشته باشند. با توجه به اهمیت نقش راننده و خطاهای انسانی در وقوع تصادفات، جمع‌آوری داده‌های مرتبط و بررسی عوامل انسانی مؤثر در وقوع تصادفات از جمله سرعت راننده در کنار عوامل مکانی و محیطی می‌توانند از موادری باشند که در پژوهش‌های پیش رو مورد استفاده قرار گیرند. نتایج این تحقیق و اولویت‌بندی فاکتورهای مؤثر در بروز تصادفات می‌توانند نقش مؤثری در کاهش هزینه‌های مورد نیاز برای ارتقای این‌می راه‌ها داشته باشند.

منابع

۱. اطلاعات آماری مستخرج از پایگاه اینترنتی سازمان پزشک قانونی کشور، ۱۳۹۸، برگرفته از سایت www.imo.ir
۲. اطلاعات آماری مستخرج از پایگاه اینترنتی سازمان پزشک قانونی کشور، ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹، برگرفته از سایت www.imo.ir
۳. رحمانی، محمد، ۱۳۹۵، پهنه‌بندی تصادفات جاده‌ای با هدف تعیین نقاط خاکستری با استفاده از GIS (نمونه موردی: مسیر همدان- ملایر)، فصلنامه آمایش محیط، شماره ۳۴، صص ۱۵۵-۱۷۵.
۴. رضایی، محمدرضا و نوری، محبوبه، ۱۳۹۷، نقش سرمایه اجتماعی در آمادگی افراد قبل از وقوع زلزله (مطالعه موردی: شهر وندان شهر کرمان)، پژوهش و برنامه‌ریزی شهری.
۵. زنگی‌آبادی، علی؛ شیران، غلامرضا و گشتیل، خیری، ۱۳۹۱، بررسی علل تصادفات در بزرگراه‌ها (مورد مطالعه: بزرگراه‌های درون‌شهری اصفهان)، فصلنامه علمی- ترویجی راهور، سال نهم، شماره ۱۷، صص ۳۷-۵۷.
۶. سازمان بهداشت جهانی، ۱۳۸۵، گزارش جهانی در خصوص پیشگیری از صدمات ناشی از تصادفات جاده‌ای، ناشر: پژوهشکده حمل و نقل، صص ۱-۱۰.

۷. عبادی‌نژاد، سیدعلی؛ شادرفر، صمد؛ شادمانی، علیرضا و جعفریان، محمدحسن، ۱۳۸۵، نقش مه در ایجاد حوادث جاده‌های کشور، فصل نامه دانش انتظامی، ۸ (۴)، ۵۷-۶۶.
۸. قبادی، محمد و حسن‌زاده، محمدرضا، ۱۳۹۶، بررسی عوامل مؤثر در وقوع تصادفات شهری، فصل نامه مطالعات مدیریت ترافیک، سال ۱۲، شماره ۴۴، صص ۷۱-۸۶.
۹. کامیابی، سعید و علی‌پور، سیدخلیل، ۱۳۹۲، ارزیابی تصادفات جاده‌ای در شرایط مختلف جوی در جاده‌های اصلی استان سمنان، فصل نامه پژوهشی راهور، ۳ (۸)، ۱۱۵-۱۳۶.
۱۰. مالچفسکی، ی.، ۱۹۹۹، سامانه اطلاعات جغرافیایی و تحلیل تصمیم‌گیری چندمعیاری، ترجمه‌ی علی‌اکبر پرهیزکار، تهران: سمت.
۱۱. ماهپور، علی‌رضا، ۱۳۹۳، بررسی عوامل مؤثر بر شدت تصادفات برونشهری و ارائه مدل مناسب (مطالعه موردی: استان تهران)، طرح تحقیقاتی مرکز تحقیقات کاربردی پلیس راهور نهاد، گزارش پژوهشی، شماره ۷.
۱۲. نیکزاد، میرفاضل، ۱۳۸۶، سوانح ترافیکی کشور و خسارات ناشی از آن، تهران: پلیس راهنمایی و رانندگی ناجا.
13. Af Wählberg, A., 2012, *Driver behaviour and accident research methodology: unresolved problems*: Ashgate Publishing, Ltd.
14. Alian, S.; Baker, R. G. V. and Wood, S., 2016, Rural casualty crashes on the Kings Highway: A new approach for road safety studies. *Accident Analysis & Prevention*, 95, 8-19.
15. Chelghoum, N.; Zeitouni, K. and Boulmakoul, A., 2002, A decision tree for multi-layered spatial data. In *Advances in Spatial Data Handling* (pp. 1-10). Springer, Berlin, Heidelberg.
16. Clarke, D. D.; Forsyth, R. and Wright, R., 1999, Junction road accidents during cross-flow turns: a sequence analysis of police case files. *Accident Analysis & Prevention*, 31(1-2), 31-43.
17. ESRI, 2006, ArcView GIS, ESRI Inc.,<http://www.esri.com/base/products/arcview/arcview.html> (accessed 15/10/06).
18. Haddo, Jr W., 1968, The changing approach to the epi-demiology, prevention, and amelioration of trauma: the transition to approaches etiologically rather than descriptively based. *American Journal of Public Health*, 58, 1431-1438.
19. Han, J. and Kamber, M., 2001, *Data mining concepts and techniques*, Morgan Kaufmann Publishers. San Francisco, CA, 335-391.
20. Hijar, M.; Vazquez-Vela, E. and Arreola-Risa, C., 2003, Pedestrian traffic injuries in Mexico: a country update. *Injury Control and Safety Promotion*, 10, 37-43.
21. Huxhold, W. E., 1991, *An introduction to urban geographic information systems*. OUP Catalogue.
22. Karsahim, M. and Sedral, T., 2002, Distribution of Hazardous Location on Highway through GIS. International Symposium on GIS, 23-26.
23. Khorashadi, A.; Niemeier, D.; Shankar, V. and Mannering, F., 2005, Differences in rural and urban driver-injury severities in accidents involving large-trucks: an exploratory analysis. *Accident Analysis & Prevention*, 37(5), 910-921.
24. Konduri, S.; Labi, S. and Sinha, K.C., 2003, Incident occurrence models for freeway incident management. *Transportation Research Record*, 1856, 125-135.
25. Le, K.G.; Liu, P. and Lin, L.T., 2020, Determining the road traffic accident hotspots using GIS-based temporal-spatial statistical analytic techniques in Hanoi, Vietnam. *Journal of Taylor and Francis*, 23 (2), 153-164.
26. Lonero, L., 2002, *Road safety as a social construct*. Ottawa, Northport Associates, 2002 (Transport Canada Report No. 8080-00-1112).
27. Malczewski, J., 1999, *GIS and multicriteria decision analysis*. John Wiley & Sons.
28. Mahmood, A., 2010, An integrated approach to evaluate policies for controlling traffic law violations, *Accident Analysis & Prevention*, 42(2), 427-436.
29. Miller, H. J. and Han, J. (Eds.), 2009, *Geographic data mining and knowledge discovery*. CRC press.
30. Mock, C. N. and Maier, R. V., 1997, Low utilization of formal medical services by injured persons in a developing nation: health service data underestimate the importance of trauma. *Journal of Trauma and Acute Care Surgery*, 42(3), 504-513.
31. Mohan, D., 2002, Road safety in less-motorised environment: future concerns. *International Journal of Epidemiology*, 31, 527-532.

32. Naboureh, A.; Feizizadeh, B.; Naboureh, A.; Bian, J.; Blaschke, T.; Ghorbanzadeh, O. and Moharrami, M., 2019, Traffic Accident Spatial Simulation Modeling for Planning of Road Emergency Services. *International Journal of Geo-Information*. 8(371), 1-16.
33. Nantulya, VM. and Reich, MR., 2003, Equity dimensions of road Traffic injuries in low- and middle income countries. *Injury Control and Safety Promotion*, 10, 13-20.
34. Park, S. H.; Kim, S. M. and Ha, Y. G., 2016, Highway traffic accident prediction using VDS big data analysis. *The Journal of Supercomputing*, 72(7), 2815-2831.
35. Quinlan, J. R., 1979, *Discovering rules by induction from large collections of examples*. Expert systems in the micro electronics age.
36. Sanaeinasab, H.; Irani, Gh. A.; Rafati, H. and Karimi, A. A., 2009, Traffic accidents: A survey on traffic accidents frequency and effective factors in a military base in Tehran. *Police Management Studies Quarterly Science Journal*, 4(1), 19-30, (in Persian).
37. Seifollahi, S. and Nemati, F., 2012, The effective social factors of driving accidents' occurrences in Tehran (Case of Study: Fatal Accidents), *Journal of Iranian Social Development Studies*, 4(2), 113-129, (in Persian).
38. Shannon, C. E., 1948, A mathematical theory of communication. *The Bell system technical journal*, 27(3), 379-423.
39. Tisca, I.A.; Istrat, N.; Dumitrescu, C.D. and Cornu, G., 2016, Issues concerning the road safety concept, *Journal of Procedia Economics and Finance*, 39: 441- 445.
40. Twa, M. D.; Parthasarathy, S.; Raasch, T. W. and Bullimore, M. A., 2003, Decision tree classification of spatial data patterns from videokeratography using Zernike polynomials. In *Proceedings of the 2003 SIAM International Conference on Data Mining* (pp. 3-12). Society for Industrial and Applied Mathematics.
41. Verma, D. and Nashine, R., 2012, Data Mining: Next Generation Challenges and FutureDirections. *International Journal of Modeling and Optimization*, 2(5), 603.
42. Voget, A. and Bared, J., 1999, Accident models for two lane rural segments and intersection, *Transportation Research Record*, Issue 1635, pp. 18-29.
43. Waller, P., 2001, Public health's contribution to motor vehicle injury prevention. *American Journal of Preventive Medicine*, 21(Suppl. 4), 3-4.
44. Wang, C.; Quddus, M. A. and Ison, S. G., 2013, The effect of traffic and road characteristics on road safety: A review and future research direction. *Safety Science*, 57(0), 264-275.
45. WHO, 2010, *Mobile phone use: a growing problem of driver distraction*. Geneva, Switzerland: World Health Organisation.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی